

[Justitsministeren.]

Personer, ansatte i det private Erhverv, med Hensyn til Uniform, der er udleveret dem til Brug under deres Arbejde, eller for Elever paa Kostskoler, Opdragelsesanstalter eller lignende med Hensyn til den for dem foreskrevne Uniform.

Medlemmer af frivillige Korps, der har Overenskomst med Krigsministeren i Henhold til § 91 i Lov Nr. 93 af 23. Marts 1932 om Hærens Ordning, kan bære den for vedkommende Korps normerede Uniform under Øvelser efter nærmere Anordning af Forsvarsministeren.

Børn under 14 Aar, der er Medlemmer af Idrætsforeninger og lignende Sammenslutninger, kan bære den for den paagældende Sammenslutning fastsatte Beklædning; denne kan tillige bæres af Lederen i Sammenslutningen.

Tvivelsspørgsmaal med Hensyn til, hvad Forbudet i 1ste Stykke og Undtagelserne fra Forbudet i 2det—4de Stykke omfatter, afgøres af Justitsministeren. Justitsministeren kan meddele Dispensation fra Forbudet.

Lovforslaget er altsaa med Hensyn til Uniformsforbudet bygget saaledes op, at først er der Forbud mod at bære Uniform, saa er der udtrykkeligt fastslaaet visse omfattende Undtagelser, og da man mangler Erfaringer paa dette Omraade, gives der dernæst Justitsministeren Ret til at dispensere fra Forbudet, hvilken Dispensation naturligvis vil blive brugt med Fornuft, saaledes at man paa den ene Side indrømmer de Institutioner, der uden Skade kan bære Uniformer, Institutioner, som det har været tilvant her i Landet at give Uniform, Ret dertil vedblivende, men nægter det, hvor det kan være skadeligt, at Tilladelse gives.

Overtrædelse af Loven straffes med Bøde. I Tilfælde af gentagen Overtrædelse, eller naar den er begaaet af flere i Forening, kan Straffen stige til Hæfte.

Saa kommer der endelig en Bestemmelse om, at samme Straf ifalder Medlemmerne af Bestyrelsen for den Organisation, hvis Medlemmer overtræder denne Lov, hvis det ikke kan bevises, at det er sket mod deres Villie. Naar saadanne uniformerede Korps stifter Uro, foraarsager Slagsmaal o. lign., saa er der i Regelen nogle andre end de menige, som har det moralske Ansvar derfor, og det vil være nyttigt at give Myndighed til at finde de virkelig skyldige frem og faa dem straffet. Derfor er dette Punktum sat ind i Lovforslaget.

Det er Meningen, at Loven skulde træde i Kraft straks og udløbe med Udgangen af Aaret 1934. Til den Tid maa der saa tages Bestemmelse om, hvorvidt den skal for-

længes eller ej. Jeg haaber, at Forslaget skal møde en lignende Velvillie hos et Flertal i dette høje Ting, som det har mødt hos tre store Partier i det høje Folketing.

Rytter: Jeg er vis paa, at vi fra alle Sider kan slutte os til, hvad der blev udtalt i Folketinget, at det er beklageligt, at der foreligger en saadan Situation, at vi er nødt til at gaa til Lovregler paa dette Omraade. Det blev udtalt af den ærede socialdemokratiske Ordfører, og jeg vil antage, at vi fra alle Sider er enige herom. Grunden er jo den Smitte, som er kommet andetstedsfra, og som herigennem skulde søges modarbejdet. Nu maa man ikke glemme, at det sker ikke alene ved at vedtage denne Lov, men vi har jo ogsaa andre Love, der her kan bringes i Anvendelse. Jeg vil i saa Henseende minde om, at Straffeloven kan bruges, jeg vil minde om Udvisningsloven og om, at vor Paslovgivning kan bruges, endvidere, at vi har en god Tjenestemandsløvslov, der ogsaa paa mange Maader kan anvendes. Men bl. a. fra sønderjydsk Side har man anset det for heldigt, at vi ogsaa fik en Lov paa dette Omraade, og fra vor Side har vi derfor ment, trods de Betænkeligheder, jeg er vis paa, man har fra alle Sider, at burde gaa med hertil.

Jeg anser det for en Forbedring, at Lovforslagets § 1 i Folketinget er blevet begrænset som af Ministeren omtalt. Med Hensyn til 3die Stykke er det udtalt i Folketingets Betænkning, hvad jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse, at

„Forsvarsministeren har erklæret, at han med Hensyn til Udformningen af den i § 1, Stk. 3, omtalte Anordning vil tage de praktiske Hensyn, som anses for nødvendige for Gennemførelsen af de paagældende Korps' Øvelser.“

Vi anser det for heldigt, at der bliver taget alle mulige praktiske Hensyn, saaledes at man ikke paa den Maade skulde komme udenom det, som jo har været Forudsætningen, da Hærloven blev vedtaget.

Hvad 4de Stykke angaar, nærer jeg nogen Betænkelighed med Hensyn til Administrationen af denne Regel. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister vil faa meget at bestille her, og at det vil give et stort Arbejde. Det vil derfor efter min Opfattelse være nødvendigt ogsaa at have almindelige Regler i stor Udstrækning, saaledes at der ikke alene bliver Tale om Dispensation i Enkelttilfælde. Den højtærede Justitsminister nævnte i Folketinget, at hvis fremmede Orlogsskibe kom hertil, maatte Mandskabet